

английский Ричардъ Львово Сърдце (така го прѣкарвали, защото былъ много лютъ). Нѣ въ Палестинѣ Филиппъ и Ричардъ ся скарали. Французскій царь наскоро ся върнулъ назадъ, а английскій продължавалъ боя съ Саладина.

Ричардъ придобылъ голѣмъ славъ въ Азиѣ съ войнишки-ты си работы; отъ единъ неговъ погледъ треперяли Сарацини-ти. Нѣ той си почернилъ имя-то съ голѣмъ-тѣ си лютость. Така еднажъ, като не му пратилъ Саладинъ на уречено-то врѣмя обреченый откупъ за заробены-ты Сарацины, той заповѣдалъ та гы извадили вързани на поле-то, и гы посѣкли всички-ты, които были до 2700 души. Уобще Ричардъ Львово Сърдце, ако и да былъ добръ войникъ, нѣ нѣмалъ войводскъ дарбъ, та затова и неможилъ да достигне цѣль-тѣ си, сир. да ослободи Иерусалимъ. Той, като ся научилъ, че по-малкый му братъ иска да усвои английскій прѣстолъ, прѣговорилъ съ Саладина, и си отышълъ въ Европѣ. Ричардъ Львово Сърдце задалъ такъвъ голѣмъ страхъ на Сарацины-ты, щото имя-то му много врѣмя ся помнило въ Малъ Азиѣ; запримѣръ, майкы-ты, кога да прѣговорятъ дѣцата си да не плачатъ, плашили гы съ царь Ричарда; или кога нѣкой сарацинскій конь ся хвърлялъ плахо на странѣ, всѣдникъ-тѣ го пыталъ: „Нима Ричарда видѣ?“

Латинска държавя. Наскоро слѣдъ трете-то опълчение папа Иннокентий III заповѣдалъ да проповѣдать четвърто опълчение; пратеный отъ него проповѣдникъ отышълъ на едно рицарско сборище въ Шампаниѣ, и убѣдилъ всички, що были тамъ князове и французскы рицары да иджтъ на войнѣ. Нѣ четвърто-то кръстоносно опълчение ся свършило както не ся надѣяли. Кръстоносци-ти ся събрали въ Венециѣ, та оттамъ да прѣминжтъ въ Палестинѣ съ венецианскы корабие. Тамъ писалъ до тѣхъ византийскій князь Алексий Комненъ, та гы молилъ да му дойджтъ на помощь сръщю уйка му, който усвоилъ прѣстола безъ правдъ, и имъ ся обреклъ да имъ даде голѣмо имане. Кръстоносци-ти ся склонили. И наистинѣ, князь Алексий съ помощь-тѣ